

Bothnia's – med närheten till havet

Fakta om Bothnia's kennel

Ägare: Eva Mindesparr. Hem- och konsumentlärare i skola. Gillar att jobba med barn. Tidigare arbetat på sjön som steward i flera år.

Bor: I ett gammalt roslagshus i Skärgårdsstad, Österåker. Sambo, utflugan dotter.

Ras: Långhårig tax.

Utmärkelser: Taxklubbens bruksuppfödarpriis i guld högre valör, många bruksavelspriser från Taxklubben i guld (tre), silver och brons på både hanar och tikar, även fem bruksuppfödardiplom och bruksavelsavelsdiplom (för två tikar och en hane) från Kennelklubben.

När fick du din första hund, och vad var det?

– När jag var 7–8 år såg jag en korthårstax, som var det vackraste jag sett, så en sådan ville jag ha. Men det gick inte på grund av allergi, och inte heller strävhaar tålde jag. Men långhår gick bra.

1972 blev jag med mitt första långhår, en tik från Björkdalens kennel, och året efter en till därifrån. 1973 gick jag med i Taxklubben och ställde ut lite. 1975 fick jag en dotter och gick då i land, och i samma veva köpte jag en långhårig kanintax för dyra pengar.

När fick du ditt kennelnamn, och varför blev det Bothnia's?

– Första kullen tog jag på en av normaltaxarna 1977, och 1982 avlade jag provet för uppfödare. Eftersom jag är uppväxt vid havet och jobbat på sjön ville jag ha ett namn med anknytning till det, och fick först kennelnamnet Baltic godkänt. Jag tyckte det passade eftersom jag bodde i Kalmar och Östersjön låg ju där. Men så var det en i Danmark som överklagade, och då tog jag namnet Bothnia's i stället. Det betyder Bottenviken. Samtidigt började jag på universitetet i Umeå, och Bottenviken fanns där.

Eva Mindesparr med taxarna hon har hemma nu, fr.v. Uzza Rödlöga, Rodels Ragazza For Bothnia's, Storfoten's Vega Loka For Bothnia's och Xerxes Pipo Rödlöga. Foto: Marlene Hagblom Englund

Denna bild på fyra taxar från Bothnia's, samtliga champions, finns som vykort i handeln. Från vänster Nessi Lochness Rödlöga, Gertrud Rödlöga, Rimfaxe Rödlöga, Ra Rödlöga. Foto: Marie Bushill

Varför har du Rödlöga som tilläggsnamn?

– Vår arkipelag utanför Roslagskusten. Alla mina taxar efter mytologin plus Rödlöga. De första standardtaxarna gick efter Gorthonlinjen. Vem minns inte IntNordUvCh SEVCh Bothnia's Hpa Tilia Ghorton. Hpa står för faderns och moderns namn, Hot Point och Ada. Det hjälper mig att hålla reda vilka de är och vilka de kommer ifrån.

Vilka rasvarianter har du, och har du haft några andra raser förut?

– Det är i första hand långhårig dvärgtax, men det kan bli någon standard ibland, och även kanintax. Några andra raser har jag inte haft.

Vilken inriktning har du med din uppfödning?

– Det är helt och hållet en hobby. Men jag är

mån om att föda upp friska, sunda och mentalt bra hundar, och det ska också vara exteriört fullgodta taxar med bruksegenskaper. Jag gör inget avkall på bruksegenskaperna och använder ingen hane som inte är meriterad.

Vad har du för krav på avelshundar?

– Det ska vara mentalt sunda hundar, jag skulle aldrig para med någon som är mentalt undermålig. Och jag är ingen som sitter hemma och tittar på stamtavlor. Jag anser också att två hundar måste utseendemässigt passa ihop. Exempelvis skulle jag aldrig para med en hund med kort bröstkorg, och framskjutna skuldror är en styggelse.

Hur väljer du valpköpare?

– De som väljer mig. Jag säljer inte på Blocket och behöver knappast annonsera på Taxklubbens hemsida heller. Jag vill inte ha valpköpare med småbarn, utan de bästa köparna är de något äldre köparna som är fria från barn, det är inga leksaker.

Vilken är din mest minnesvärda hund?

– Jag har haft så många minnesvärda, så det är svårt att välja ut någon speciell. Gnällens Ada var minnesvärd på sitt sätt. Jag hade henne som träninghund när jag tränade maraton. Och så fick hon en kull på tio valpar en gång. Det var väldigt roligt med den kullen, men de blev kvar ett tag.

Ada var efter SUvCh SjdCh Uffkas Rigmor. Ada hade guld från Taxklubben och avelsdiplom från SKK. Totalt fick hon 19 valpar och en SudCh.

Ditt roligaste hundminne?

– Jag har många fina hundminnen. Men det var väldigt roligt när jag fick Taxklubbens bruksuppfödarpriis i guld högre valör på bara 30 hundar. Det gladdade mig mycket.

Dessutom är jag mycket stolt över att få vara med i boken "I Basotti" av Claudio di Giuliani, där det skrivs mycket om anatomi, rörelser och det stora användningsområde som finns för tax.

På sommarens utställning i Gällivare där Eva Mindeparrr visade upp Xerxes Pipo Rödlöga till BIR, BIG och BIS-reserv. Domare Eeva Rautala.

Foto: Åsa Johansson

Elegant draperade i trappan, överst och nedåt från vänster Xerxes Pipo Rödlöga, Storfotens Vega Loka For Bothnias, Uzza Rödlöga och längst fram Rodels Ragazza For Bothnia.

Foto: Marlene Hagblom Englund

Det tråkigaste minnet?

– När Taxklubben firade sitt 100-årsjubileum togs det fram en minnesskrift. I den nämndes alla uppfödare som fått guld högre valör – men inte jag. Det gjorde mig väldigt ledsen och besviken. Det kändes som om vi långhårsuppfödare med dvärgar inte räknades.

Hur många kullar har du fött upp?

– Jag har haft 44 kullar på 35 år, totalt 169 valpar hittills. Ungefär 60 champions med olika titlar och många med tilläggat SEVCh. Fyra av mina uppfödningar har deltagit i spår-SM med goda resultat.

Hur många hundar har du nu?

– Fyra, tre tikar och en hane. Jag miste alldeles nyligen en jättefin och framgångsrik tik, Nessi Lochness, som var IntNordUvCh SEVCh NV-03 SV-05-07. Tyvärr kunde fick hon aldrig några valpar, jag väntade för länge med parningen – det var då RAS var på tapeten.

Hur ser fortsättningen ut för dig?

– Jag fortsätter som tidigare. Inga kullar just nu, men jag planerar en till hösten. Och så har jag två utställningar till i år. Jag brukar numera bara ställa ut 4–5 gånger om året för jag tycker att domarkvaliteten har försämrats genom att vi fått mer allrounddomare. De kan inte rasen, utan det verkar vara något som kommer med på köpet.

Jag tycker inte att taxen ska vara en siluett-hund. Den ska kunna visa upp sig utan alltför stramt koppel, och framför allt ska det inte vara några 100-meterslopp i ringen. En korrekt tax ställer upp sig själv. Man kanske borde påminna vissa om att läsa vår gamla utställningsdomare Malcolm Wallerstedts bok Taxen – den gäller fortfarande än i dag.

KERSTIN NORBERG